

lede, da det første Lovforslag forelaa angaaende Automobilkørsel, og da vi vidtløftigt drøftede den Fare, der kunde være ikke alene for Personer, men ogsaa for Høns, Ænder og Grise, naar Automobiler kom farende, hvorfor der maatte træffes visse Forholdsregler med Hensyn til disse Befordringsmidlers Fart. De Regler, der her tænkes paa, er anførte i Bemærkningerne til Lovforslaget; det er Regler, der gaar ud paa at angive, hvilke Zoner det eventuelt vil være forbudt at flyve hen over, Regler angaaende Indretning og Benyttelse af Landingspladser og Anbringelse af Signaler, Regler for fremmede Luftfartøjers Færden paa dansk Luftomraade, Regler om de Toldgrænsespørgsmaal, der kan opstaa, Erstatningsbestemmelser og lignende. Alt dette finder jeg ganske i sin Orden.

Der er imidlertid en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg ikke paa Forhaand er overbevist om er nødvendig. Det er Bestemmelsen i Lovforslagets § 4 om, at der skal nedsættes en permanent Kommission til Bistand ved Behandling af Spørgsmaal, som vedrører Lovens Gennemførelse. Jeg er ingenlunde overbevist om, at det er nødvendigt at nedsætte en saadan Kommission, og jeg kan gerne sige lige straks, at jeg personlig er Modstander af alle overflødige Kommissioner. Jeg vil tro, at den højtærede Minister gennem sit Departement meget vel vil kunne administrere denne Lov uden en Kommission. I Bemærkningerne til Lovforslaget har jeg heller ikke set nogen Begrundelse for Nedsættelse af denne Kommission, saa lidt som jeg i Ministerens Forelæggelsestale har fundet en tilstrækkelig Begrundelse. Jeg kunde tænke mig, at Ministeren maaske mener, at han vilde blive stærkt bombarderet med Anmodninger om Anlæg af Luftfartøjsruter eller Koncessioner paa saadanne; og det kan saamsænd gerne være, at Udviklingen vil komme til at foregaa meget stærkere, end vi i Øjeblikket tænker, saaledes at enhver Rigsdagsmand kom til Ministeren og vilde have en Rute anlagt for sin Valgkreds. I Begyndelsen tror jeg dog ikke, der vil blive saa stærk Trang til at faa oprettet Luftruter. Men jeg skal ikke komme saa stærkt ind paa dette Spørgsmaal, som jeg mener bedre egner sig til Overvejelse i det Udvalg, jeg senere agter at foreslaa nedsat. Muligvis kan Ministeren der give saadanne Oplysninger, at man kan gaa ind paa Tanken. Jeg vil dog i alt Fald fremhæve, at det forekommer mig nødvendigt,

at Rigsdagen bliver stærkt repræsenteret i en saadan Kommission, hvis det nedsatte Udvalg maatte finde, at den var nødvendig. Foreløbig ser jeg, som sagt, ingen Grund til at nedsætte en Kommission; skulde der senere vise sig Nødvendighed for en saadan Kommission, kunde man altid tage Spørgsmaalet op til Overvejelse.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Mortensen: Da jeg i alt væsentligt kan slutte mig til de Udtalelser, som nu faldt fra den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Thomas Larsen), skal jeg ikke fordybe mig i Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal ligesom han afvente den Behandling, der kan finde Sted i Udvalget, inden jeg tager Stilling til de enkelte Spørgsmaal, som kan staa som lidt tvivlsomme for mig i Øjeblikket.

Jeg skal kun sige med Hensyn til Driften paa Postvæsenets og Trafikkens Omraade, at den Partigruppe, jeg tilhører, vilde sætte Pris paa, at det blev Staten, som overtog denne, og at der ikke blev givet Koncessioner. Jeg vil ikke paastaa, at der ikke kan gives Tilfælde, hvor vi vilde kunne erkende det rigtige i, at der blev givet Koncession; men principielt fastholder vi, at det bør være Staten, som overtager Driften.

I øvrigt finder jeg ligesom den ærede Repræsentant for Partiet Venstre, at Lovforslaget er betimeligt, og at det vil være rigtigt, at vi vedtager det. Jeg kan derfor tilsige min Partigrupes Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Gunnar Fog-Petersen: I det Forslag til en Postlov, som for Tiden behandles her i Rigsdagen, er der en Paragraf, der tager Sigte paa fremtidig Luftfart her i Landet, og det er jo sandsynligt, at vi i de kommende Aar vil komme til at beskæftige os en hel Del dermed. Første Gang et Lovforslag om Benyttelse af Luftfartøjer ligger paa Rigsdagens Bord, forekommer det mig, at Spørgsmaalet melder sig, om den principielle Betragtning, man skal lægge til Grund for Statens og Samfundets Forhold til en saadan Trafik, og da maa det Spørgsmaal melde sig om man skal anlægge den Betragtning paa Luftfarten, som Staten her i Landet har anlagt paa Jernbanefart, eller den, vi anvender paa Havene, paa Skibene og deres Ret til at færdes frit og ugenert.